

Publicerad 2011-12-28 23:17 av Ingela Svenson

Oemotsagd

Vi hade samlats att dricka vatten
gått genom skogar och vadat över
leriga floder för att nå fram till de
friska brunnarna vid skog och berg
där brunnsväkterskan befallde

mödosamt bärgade jag
friskt vatten
åt henne ur de djupa
sötvattensbrunnarnar

Vatten, som hon hällde ut

hon sa: Det är ditt fel!
se ambaren tömda och vatten
över markerna till ingen nytta!

- Ditt oklanderliga leverne
väger över på vågen
så att spännerna välter

- Du ska vakta det åt mig
jag ska bara välla ut det
du ska bara bärga det

..skopa upp det tillbaka
i hinkarna igen

..så hade jag bestämt
att vår vänskap tör

blomstra i evighet

men nu har du förgjort det,
nu har du tagit dig rätt över
mig och svikit min överlägsna vilja

Så sa hon och i världen
står hon oemotsagd

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ingela Svenson med Poeter.se id #29619 innehar upphovsrätten